

må da også indrømme, at børnekostpuljen ikke hører med til en af de puljer, som vi ønskede opretholdt i regeringens raid imod råd, nævn og puljer. Vi var heller ikke for forslaget, da det blev vedtaget i sin tid, men man kan vel godt se noget godt i det, for det er helt klart, at der er et problem. Vi mener bare fortsat, at det er forældrenes ansvar, og hvis man i kommunerne mener, at man har et problem, så mener jeg, at det er noget, man må tage op dér.

Vi vil i øvrigt betydelig hellere investere penge allerede på folkeskoleniveau i at undervise befolkningen i ordentlige kostvaner og helt elementære ernæringsmæssige sammenhænge, som jeg også var inde på under behandlingen af det sidste forslag.

Så kan jeg ikke lade være med at tænke den tanke, at det her måske i virkeligheden mere er et tilskud til økologi, end det er til ernæringsrigtig mad i skoler og daginstitutioner. Hvis man skulle have mest for pengene her, så kunne der jo lige så godt have stået: til forsøg med ernæringsrigtig og sund mad i skoler og daginstitutioner.

Nu kan jeg ikke helt finde ud af de økonomiske sammenhænge i forslaget og den oprindelige pulje, altså hvor meget mad man kunne købe, altså hvor stort et madindkøb de 50 mio. kr. kunne udløse. Men lad os nu sige, at det sådan var 20-25 pct. i tilskud, man gav dem af den pulje her – det ville jeg synes var meget rimeligt – så ville det være mad for et par hundrede millioner kroner. Og så er de 50 mio. kr., man giver her, faktisk den merpris, man giver for økologisk mad. Så det er egentlig reelt mere et tilskud til økologi end til skolemad.

Så vil jeg gerne sige, at vi ikke har spor imod økologi. Vi har faktisk valgt ud af alle de mange nedlæggelser at støtte Det Økologiske Hus. Vi har støttet Udviklingspuljen i vores ændringsforslag til finansloven, og vi har støttet den økologiske forskning med vores forslag osv. Vi har ikke spor imod økologien. Vi mener virkelig, at den har gjort meget godt også for udviklingen i det konventionelle landbrug. Og vi mener helt sikkert, at økologien har sin betydning i sin driftsform, men ikke at den giver sundere mad. Derfor er det, at jeg ikke rigtig kan forstå, hvorfor den skal ind i den sammenhæng her.

Vi må afvise forslaget.

Kl. 17.20

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Ritt Bjerregaard som ordfører for forslagsstillerne.

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil godt takke for debatten, som jo på mange måder har været interessant, for alle har været enige om, at der var et problem. Alle har været enige om, at der var et behov, og alle har også været enige om, at man burde gøre noget ved det.

Men når det skulle konkretiseres, kneb det mere med enigheden, og der må jeg nok sige, at jeg synes, at både ministeren og regeringspartierne har glimret ved overhovedet ikke at have andre forslag end noget af det, som kører i forvejen, og som allerede var sat i gang under den tidligere regering.

Der har også været sådan lidt mærkelige opfattelser af denne her ordning. Hr. Henrik Vestergaard har jo simpelt hen ikke opdaget, at ordningen er lavet om. Der er ikke tale om lodtrækning mere. Der er tale om et særligt sekretariat, som skulle arbejde med de her ting. Og hr. Ole M. Nielsen mente, at pengene skulle gå til mad. Næ, det skulle de sāmænd ikke, men de skulle gå til, at man kunne klare de omlægninger, som er et problem på en lang række af vores skoler. Det vil sige, at det skulle være en mulighed for skolerne for at gå ind i en omlægning.

Det er jo sådan set også besynderligt, at det i den grad skulle kollidere med forældrenes ansvar. Jeg synes, at fru Lone Møller fik sagt det udmærket ved at sige, at der jo ikke er nogen, der tager noget som helst ansvar fra forældrene, og der er vel ikke nogen af os, der mener, at forældrene har mere ansvar eller mindre ansvar i Frankrig eller i Sverige, hvor de har nogle madordninger, der betyder, at børnene får et tilbud midt på dagen.

Jeg synes, at hr. Søren Søndergaard sagde det meget godt, da han sagde, at det her jo var et spørgsmål om at give børnene en valgfrihed. Der er massevis af steder, hvor den valgfrihed overhovedet ikke eksisterer. Der er ikke nogen madpakke, og der er diverse former for underlødige tilbud, som stort set er det, børnene får.

Det, vi altså må konstatere ved den manglende tilslutning til beslutningsforslaget, sådan som det her ligger, er, at regeringspartierne ikke ønsker at give børnene den valgfrihed, som ellers lå i denne ordning.